

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci

žalobce: Z. Š.
proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, IČ 46494804
Čechovo nábřeží 1791, 530 86 Pardubice

za účasti:

1. J. K.
2. J. K.
3. A. Š.
4. **Bydlení Pardubice s. r. o.**
sídlem Za Bažantnicí 51, 290 01 Poděbrady
5. **BARTH Reklamka a. s.**
sídlem Hůrka 1798, 530 012 Pardubice
6. V. Š.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Pardubicích ze dne 8. 10. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, katastrální pracoviště Pardubice ze dne 21. 6. 2021, č. j. X. Tímto rozhodnutím, a to usnesením vydaném zmíněným správním orgánem I. stupně, bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. h) a v souladu s ust. § 102 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), zastaveno řízení o opravě chyby v katastrálním území Pardubice vedené podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, v platném znění (dále jen „katastrální zákon“). Důvodem pro zastavení řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, jehož předmětem byl návrh žalobce na opravu chyby v údajích katastru nemovitostí podané žalobcem, byla skutečnost, že o obsahově shodném jiném předchozím návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu pravomocně bylo rozhodnuto v předchozím řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu, a to rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Pardubický kraj, katastrální pracoviště Pardubice ze dne 6. 2. 2020, č. j. X, ve spojení s rozhodnutím žalovaného jako odvolacího orgánu ze dne 30. 4. 2020, č. j. X, přičemž tuto předchozí žádost, obsahově shodnou s žádostí o opravu chyby v katastrálním operátu podanou žalobcem, katastrální úřad zamítnul. Předmětem obou žádostí, respektive návrhů na opravu chyb v katastrálním operátu, byl požadavek zápisu zástavního práva zřízeného dle odevzdací listiny ze dne 1. 7. 1930, č. j. X, ve prospěch A. Š., rozené K., k pozemkům, které jsou blíže specifikovány v obou žádostech a i v žalovaném rozhodnutí.
2. Žalobce v žalobě zpochybňuje závěr katastrálního úřadu jako správního orgánu I. stupně a žalovaného o tom, že by předmět obou výše uvedených řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu spočívajícím ve výše zmíněném zápisu zástavního práva byl shodný, zpochybňuje tvrzení žalovaného, že by nebyl uveden žádný nový důkaz odůvodňující vyhovění žádosti žalobce o opravu chyby výše zmíněné. Dále žalobce v žalobě uvádí rozsáhlou argumentaci, která se týká jeho požadavků na zápis výše uvedeného zástavního práva, tvrdí například, že „katastrální úřad a zeměměřičský a katastrální inspektorát zhruba deset let lžou, že vymazání zástavního práva A.Š. byl výsledkem šetření právních stavů k zastaveným nemovitostem“, že „konkrétní zástavní právo A. Š. k nemovitostem k k. ú. X zajišťující nevypořádanou dědickou pohledávku 14.000 bylo právním předchůdcem katastrálního úřadu vymazáno, aniž by k tomu měl jakýkoliv podklad. Správní úřad nedisponuje ani žádným relevantním podkladem pro vymazání neexistujícího respektive v pozemkové knize pro k. ú. Pardubice neevidovaného zástavního práva k nemovitostem v k. ú. Pardubice zajišťující pohledávku 2.800 Kč“, dále namítá, že „zástavní právo bylo spolu se zajištěnou pohledávkou až už 14.000 či 2.800 dědictvím A. Š. po zemřelé mamince. Bez vypořádání dědictví nebyl výmaz zástavního práva možný. Vymazáním zástavního práva byla

A. Š. správním orgánem svévolně bez jakéhokoliv právního důvodu a bez jejího vědomí o dědictví připravena“, žalobce dále například uvádí, „*v uvedených souvislostech brání výrok, že postupem správního úřadu nebyla A. Š. připravena o dědictví s pokročilou idiocí autora*“. Dále žalobce zpochybňuje podkladovou listinu pro vymazání zástavního práva A. Š., podle názoru žalobce jde o listinu zmanipulovanou, bez ověřeného podpisu, správní úřad byl žádán, aby doložil pravost podpisu A. Š. na podkladové listině, kdy netrval na úředním ověření podpisu a netrval ani na předložení potvrzení o vypořádání dědictví. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil a „*žalovaného zavázal o zástavním právu A. Š., respektive jejích právních nástupců k nemovitostem v k. ú. Pardubice, zajišťujícím nevypořádanou dědickou pohledávku 14.000 a rozhodl znovu*“.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval obsah žalovaného rozhodnutí, uvedl argumentaci obhajující v něm uvedené závěry a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:
5. Jak již bylo uvedeno, žalobce se žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí, tj. usnesení správního orgánu I. stupně, tedy příslušného katastrálního úřadu výše zmíněného, jímž bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. a) a podle § 102 odst. 4 správního řádu zastaveno řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, vedeném pod sp. zn. X, přičemž předmětem tohoto řízení byl návrh žalobce na opravu chyb v katastrálním operátu, který spočíval v jeho požadavku na zápis nevyznačeného zástavního práva pro A. Š., rozenou K., u pozemků blíže specifikovaných v návrhu žalobce na opravu chyby v katastrálním operátu ze dne 12. 4. 2021. Důvodem tohoto postupu katastrálního úřadu byla skutečnost, že zmíněná žádost žalobce se týkala shodné věci, o které již bylo pravomocně rozhodnuto, a to v předchozím řízení týkajícím se obsahově shodného návrhu V. Š., který je se žalobcem právním nástupcem, když oba jsou dědici A. Š., rozené K., a oba tedy, žalobce i V. Š., byli účastníky řízení, v němž bylo žalované rozhodnutí vydáno, a oba byli též účastníky předchozího řízení návrhu na opravu chyby, který podal V. Š. dne 30. 9. 2019 se stejným požadavkem, tedy zápisem uvedeného zástavního práva ve prospěch A. Š., rozené K., když o tomto předchozím návrhu na opravu chyby ze dne 30. 9. 2019 rozhodl výše zmíněný katastrální úřad v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu rozhodnutím ze dne 6. 2. 2020, č. j. X, kterým byla žádost o provedení opravy chyby zamítnuta a toto rozhodnutí katastrálního úřadu bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného jako odvolacího orgánu ze dne 30. 4. 2020, č. j. X, které nabylo právní moci dne 11. 5. 2020 (dále jen „předchozí řízení o opravě chyby v katastrálním operátu“).
6. Jak vyplývá z žalovaného rozhodnutí, katastrální úřad o návrhu žalobce na opravu chyby v katastrálním operátu v dané věci nerozhodoval věcně, tedy neposuzoval důvodnost návrhu na opravu chyby, který spočíval v požadavku žalobce na zápis zmíněného zástavního práva, ale rozhodoval procesně, tedy toto řízení zastavil z důvodu výše uvedeného, tedy proto, že předmět předchozího řízení o opravě chyby v katastrálním operátu byl zcela shodný s předmětem tohoto řízení o opravě chyby v katastrálním

operátu, vedeném na základě žádosti žalobce, přičemž žalobce ve své žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti a neuvedl žádné nové důkazy odůvodňující jeho žádost, tedy žádost žalobce neodůvodňovala zahájení nového řízení a byl tak dán důvod pro zastavení řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu [§ 102 odst. 4, § 66 odst. 1 písm. h) správního řádu]. Katastrální úřad a žalovaný v případě zastavení řízení nebyli povinni věcně rozhodovat o žádosti žalobce, ostatně kdyby katastrální úřad věcně rozhodoval o žádosti žalobce, tak by buď vyhověl nároku na opravu chyby v katastrálním operátu, nebo by návrh zamítl.

7. Pro rozhodování soudu o důvodnosti žaloby tak je stěžejní a podstatná jediná otázka, tedy zda katastrální úřad postupoval zákonným způsobem a v dané věci byl dán důvod pro zastavení řízení z důvodu, který byl uveden v jeho rozhodnutí, které žalovaný potvrdil žalovaným rozhodnutím a odvolání žalobce proti rozhodnutí o zastavení řízení zamítl. Podstatné je tedy posouzení toho, zda předmět předchozího řízení o opravě chyby v katastrálním operátu se shoduje s předmětem tohoto řízení, které bylo skončeno vydáním žalovaného rozhodnutí, a zároveň zda jsou splněny podmínky uvedené v § 102 odst. 4 správního řádu, tedy zda žádost žalobce, respektive návrh žalobce na opravu chyby v katastrálním operátu, která spočívá ve zmíněném požadavku zápisu zástavního práva, odůvodňovala v dané věci zahájení nového správního řízení o opravě chyby v katastrálním operátu.
8. Za správního spisu vyplývají a mezi účastníky nejsou sporné následující rozhodné skutečnosti:
9. Podáním ze dne 12. 4. 2021 se žalobce domáhal provedení opravy chyby v katastrálním operátu, přičemž za tuto chybu považoval „*nevyznačené zástavní právo A. Š., roz. K., nar. X v pozemku p. č. XA p. č. XB evidované v knihovně vložce č. X pro k. ú. X u pozemků XC, XB, XD, XE, XF, XG evidované v knihovně vložce č. X pro k. ú. X*“, když za správný údaj mělo být považováno vyznačené zástavní právo „*A. Š., roz. K. z uvedených pozemků zaktualizovanými parcelními čísly*“. K tomuto podání přiložil žalobce odevzdační listinu ze dne 1. 7. 1930, č. j. X., prohlášení pro evidenci nemovitostí č. 13, a rodný list žalobce. Katastrální úřad pro Pardubický kraj, katastrální pracoviště Pardubice posoudil toto podání jako návrh na opravu chyby v katastrálním operátu dle ust. § 36 katastrálního zákona, opravu neprovedl, žalobce s oznámením o neprovedení opravy chyby v údajích katastru nemovitostí nesouhlasil, přičemž bylo zahájeno řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu pod výše uvedeným č. j. (X). V něm katastrální úřad usnesením ze dne 21. 6. 20021, č. j. X, rozhodl o zastavení řízení o opravě chyby v katastrálním operátu z výše uvedeného důvodu, tedy že žádost žalobce o opravu chyby se týká shodné věci, o které již bylo pravomocně rozhodnuto, a že katastrálnímu úřadu nebyly předloženy žádné nové důkazy, které by mohly mít vliv na změnu předcházejícího rozhodnutí, tj. že novým rozhodnutím by vyhověl žádosti, která již byla pravomocně zamítnuta [§ 66 odst. 1 písm. h) a § 102 odst. 4 správního řádu]. Žalobce napadl toto rozhodnutí odvoláním, o němž rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž odvolání žalobce zamítl a potvrdil zmíněné rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

10. Jak bylo již výše uvedeno, oba správní orgány vycházely při vydání usnesení o zastavení řízení ze skutečnosti, že předmět této žádosti a v podstatě i předmět řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu se zcela shoduje s předmětem stejné žádosti a obsahuje shodného předmětu jiného předchozího řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, které bylo zahájeno na základě návrhu V. Š., jako dalšího dědice vedle žalobce po výše uvedené A. Š., rozené K., přičemž toto řízení bylo vedeno u Katastrálního úřadu pod sp. zn. OR-836/2019-606 (tedy jak již soud výše uvedl, v textu tohoto rozsudku je označeno jako „předchozí řízení o opravě chyby v katastrálním operátu“). Jak vyplývá z žalovaného rozhodnutí a správního spisu, ostatně ani žalobce to nepopírá, obsahem požadavku V. Š. v předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu byl zápis zástavního práva zřízeného dle odevzdací listiny ze dne 1. 7. 1930, č. j. X, ve prospěch A. Š., rozené K., k výše zmíněným pozemkům, přičemž tento požadavek byl v předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu doložen stejnými podklady, zejména výše zmíněným podkladem – Odevzdací listinou ze dne 1. 7. 1930, č. j. X. K tomu v předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu bylo o tomto požadavku na zápis zmíněného zástavního práva, obsaženého tedy v návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu, rozhodnuto věcně tak, že tato žádost, respektive návrh opravy provedení opravy chyb, byla zamítnuta, a to z důvodů katastrálním úřadem zjištěného souladu zápisu v katastru s podkladovými listinami z výsledku šetření pro komplexní zakládání evidence nemovitostí, do kterých patřilo „Prohlášení pro evidenci nemovitostí“, jež bylo opatřeno podpisem A. Š., rozené K., přičemž právě na základě těchto podkladů byl proveden výmaz provedeného zástavního práva. V předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu proti rozhodnutí katastrálního operátu o neprovedení opravy chyby podal V. Š. odvolání, které bylo zamítnuto a bylo potvrzeno toto rozhodnutí katastrálního úřadu jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž žalovaný o tomto odvolání rozhodl rozhodnutím ze dne 30. 4. 2020, č. j. X, a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11. 5. 2020.
11. Jedná se o nespornou skutečnost, když ani žalobce nezpochybňuje tuto skutečnost, tedy že v tomto předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu bylo pravomocně rozhodnuto a nezpochybňuje ani existenci rozhodnutí o neprovedení opravení chyby včetně rozhodnutí žalovaného odvolacího orgánu, jímž bylo odvolání proti tomuto rozhodnutí katastrálního úřadu o neprovedení opravy chyby zamítnuto a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
12. Z porovnání předmětů obou řízení, tj. jak řízení o návrhu na opravu chyby, který podal žalobce v řízení ukončeném žalovaným rozhodnutím, tak předchozího řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, které podal V. Š. a jež bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 4. 2020, č. j. X, lze dospět ke stejným závěrům, k jakému dospěl žalovaný, že předmět obou řízení a tedy obou návrhů na opravu chyby v katastrálním operátu je zcela shodný, přičemž k oběma návrhům na opravu chyby v katastrálním operátu byl přiložen stejný podklad, tj. stejná listina, na jejímž základě se oba navrhovatelé, tj. jak V. Š., tak i žalobce v uvedených řízeních, domáhali splnění jejich stejného požadavku, tj. zápisu výše zmíněného zástavního práva ve prospěch A. Š., rozené

K., a uváděli stejné důvody, přičemž žalobce neuvedl žádné nové důkazy, které by mohly mít vliv na změnu předcházejícího rozhodnutí o opravě chyby v katastrálním operátu.

13. Pokud žalobce tvrdí, a poukazuje na skutečnost, že zmíněným zástavním právem byla zajištěna pohledávka ve výši 14.000 Kč, když se jednalo o zajištění nevypořádané dědické pohledávky 14.000 Kč, ale „správní úřady“ neměly k výmazu tohoto zástavního práva žádný podklad v případě zástavního práva výše zmíněného zajišťujícího pohledávku 2.800 Kč, že tedy se jedná o dvě různá řízení o opravě chyby v katastrálním operátu, touto skutečností se žalovaný zabýval a to na straně 5 a 7, když žalobci vysvětlil, že zmíněné zástavní právo ve prospěch A. Š. bylo zapsáno do evidence nemovitostí na základě darovací a kupní smlouvy ze dne 12. 2. 1969, a to s evidovanou výší pohledávky ve výši 2.800 Kč a *„na vysvětlenou a v reakci na námitky odvolatelů může odvolací orgán poukázat na obsah této smlouvy z něhož vyplývá, že došlo k přepočtu výpočtu hypotekární pohledávky pro A.K., ve výši 14.000 staré měny zřízené dle odevzdací listiny ze dne 2. 7. 1930, č. j. X na 2.800 Kč nové měny, a to zřejmě v souvislosti s tehdy proběhlou měnovou reformou.“* Toto tvrzení žalovaného žalobce nijak v žalobě nepopřel, a navíc v dané věci je podstatné nikoliv jaká byla výše zajištěné pohledávky, ale jaký byl podklad k zápisu zmíněného zástavního práva, které bylo později vymazáno v souvislosti s postupem při komplexním zakládání evidence nemovitostí a zejména pak na základě Prohlášení pro evidenci nemovitostí, které bylo opatřeno podpisem A. Š., rozené K.. Podstatné je, že jak návrh V. Š. na opravu chyby ze dne 30. 9. 2019, tak návrh na opravu chyby žalobce ze dne 12. 4. 2021 obsahují stejný požadavek, přičemž jsou doloženy stejnými podklady a týkají se týchž nemovitostí.
14. Jak vyplývá z obsahu návrhu na provedení opravy chyby podaném V. Š. v předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu s porovnáním návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu podanou žalobcem, tak žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti a žádné nové důkazy, které by odůvodnily to, aby se katastrální úřad opětovně tímto požadavkem zabýval, když o původním návrhu na opravu chyby bylo rozhodnuto. Argumentace žalobce se zejména týká podkladu, na jehož základě bylo zmíněné zástavní právo umazáno, tj. Prohlášení pro evidenci nemovitostí, které A. Š., rozená K., podepsala dne 26. 2. 1979 a toto prohlášení bylo vyhotoveno v rámci II. etapy komplexního zakládání evidence nemovitostí, kdy bylo prováděno šetření právních vztahů, a orgány geodézie zapisovaly do evidence nemovitostí toho, kdo podle výsledků šetření byl oprávněným nebo povinným (vyhláška 23/1964 Sb., kterou se prováděl zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí). Výmaz tohoto zástavního práva byl doložen tímto prohlášením, přičemž právě to byl důvod pro zamítnutí návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu v předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. V tomto předchozím řízení byly uplatněny navrhovatelem, tj. V. Š., který byl vedle žalobce dalším dědicem po A. Š., rozené K., přičemž v tomto předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu byly uplatněny shodné argumenty a označeny shodné důkazy týkající se zmíněného požadavku na zápis zástavního práva, tj. stejné argumenty a důkazy, které uplatnil žalobce v řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu, které bylo nyní zastaveno, tedy jednalo se o tvrzení o zfalšování podpisu A. Š. na zmíněném prohlášení, dále to byla argumentace týkající se postupu katastrálního úřadu při

výmazu zástavního práva v souvislosti s postupem, který se týkal výmazu zástavního práva při komplexním zakládání evidence nemovitostí.

15. Námitkami, kterými žalobce v žalobě zpochybňoval skutečnosti, týkající se nezapsání zmíněného zástavního práva, se krajský soud nemohl zabývat věcně, neboť v dané věci byl stěžejním důvodem pro zastavení řízení o návrhu na opravu chyby v katastrálním operátu jediný důvod, a to již výše zmíněný, tedy že o evidování, respektive o neevidování zápisu předmětného zástavního práva ve prospěch A. Š., rozené K., bylo již pravomocně rozhodnuto v předchozím řízení o opravě chyby v katastrálním operátu.
16. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná a musel ji zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému krajský soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, když žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 5. dubna 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu